

Aabning den 5. Oktober, men det var rigtignok endnu mere uheldigt, forekommer det mig, at det ikke blev Rigsdagen, der bød de sønderjydske Rigsdagsmænd velkommen, men Kongemagten, der gjorde det — det var jo dog ganske ved Siden af. Lad Kongen gøre, hvad han vil, til andre Tider, men naar Rigsdagen samles med nye Medlemmer, maa det dog naturligt være Rigsdagen, der byder sine Medlemmer velkommen — saa maa Festen være Rigsdagens og ikke Kongemagtens. Jeg forstaar jo nok, at der var høje Interesser paa Spil, og naar man skulde servere en saadan aandelig Ragout som Balletten „Valdemar“, saa var det vel sagtens Hoffofteren, der maatte staa for det, for et saadant Maal af Aandsliv kunde man jo ikke tænke sig, at Rigsdagen, hvis den skulde have staaet for Arrangementet, kunde præstere. Men ellers synes jeg rigtignok, man kunde have overladt til Rigsdagen at ordne denne Sag.

Det forekommer mig ogsaa, at Festen paa Dybbøl i Sommer viste, at man vil sætte det størst mulige Skel mellem Kongemagten og Rigsdagen. Kongen var blevet anbragt paa en høj Bakke, et lille Bjerg, og Rigsdagen sad nede i en Grøft ved Siden af. Man mindedes uvilkaarligt sin Børnelærdom, da man saa det, Fortællingerne om, hvorledes de store Profeter blev taget op i Skyerne i en Ildvogn, men da jeg saa saa de mange Officerer, kunde jeg nok tænke mig, at der ikke blev nogen Himmelfart af det, for de kunde dog neppe komme med paa den Fart. Hvad i det hele Officererne skulde der, begriber jeg slet ikke. De havde aabenbart ingen Verdens Ting der at bestille. Naar Rigsdagen overhovedet skulde med paa den Tur, vilde det dog forekomme mig naturligt, at man virkelig tog tilbørligt Hensyn til Rigsdagen. Navnlig bedrøver det mig, at den højtærede Statsminister, som med nogen Grund kaldes Parlamentarismens begejstrede Historie-skriver her i Danmark, kunde være med til en saadan Tilsidesættelse af Rigsdagens Værdighed som den, der fandt Sted baade den 5. Oktober og ved Dybbølfeften. Jeg forstaar jo nok, at den højtærede Statsminister ikke har arrangeret hele den Historie, det er vel snarere Hofmarskallatet, der har gjort det, for det var virkelig arrangeret saa fuldkomment, saa Christian den Femtes Hofmarskal ikke kunde have gjort det bedre. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Statsminister, som er en saa begejstret Parlamentariker, ikke har prote-

steret mod den Ordning, for den var ikke i de to nævnte Tilfælde til Held for Rigsdagens Værdighed.

Jeg vil dernæst henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister, som desværre ikke er til Stede — jeg forstaar meget godt, at Ministrene ikke har kunnet komme her paa denne Tid af Dagen. Den højtærede Trafikminister sagde i Fjor under Finanslovens første Behandling, at der var smølet med Arbejdet ved Esbjerg Havn. Den højtærede Trafikminister, som den Gang kun var det ærede Medlem fra Guldager, bebrejdede den daværende Trafikminister, at Havnearbejderne i Esbjerg ikke var fremmede med større Hurtighed. Han nævnte en hel Række Arbejder: Flytning af søndre Mole, Uddybning af Forhavnen ved søndre Mole, Udvidelsen af Esbjerg nye Fiskerihavn; han nævnte, at der ikke var lagt Jernbanespor, at Belysningsspørgsmaalet ikke var ordnet, at Bygninger ikke var opførte, at Brolægning ikke var udført, han hævdede, at der ikke var givet de endelige Bevillinger til den nye Havns Fuldførelse, og at Arbejdet herpaa ikke var fremmet med tilbørlig Fart. Endvidere omtalte han den udskredne Kajmur, som efter hans Mening burde være istandsat for længe siden. Og han gik videre og krævede Uddybning af Barren. Da jeg fik Ordet efter det ærede Medlem, kunde jeg i alt væsentligt slutte mig til, hvad han havde sagt, for jeg maatte være enig med ham i, at disse Arbejder burde have været fremmede hurtigere. Men nu er der gaaet et Aar, og det ærede Medlem fra Guldager er blevet til den højtærede Trafikminister, og den Tid, i hvilken han har været Minister, er den Tid, hvori der har kunnet arbejdes nede ved Havnen. Men hvad er der sket? Jo, det ligger der alt sammen endnu, ganske som det laa i Fjor, da det ærede Medlem fra Guldager talte her i Salen. Der er kun en eneste Ting, der er blevet færdig siden, det er Uddybningen af den nye Trafikhavn; den er saa nogenlunde fuldført, men det var den ogsaa blevet, selv om det ærede Medlem ikke var blevet Minister. Men alt det andet ligger ufærdigt hen: Flytningen af søndre Mole, Uddybningen af Forhavnen ved søndre Mole, Udvidelse af Fiskerihavnen, intet af disse Arbejder er udført, intet er færdigt. Og navnlig glæder det mig, at den højtærede Minister allerede i Fjor ankede over, at Jernbanesporene ikke er lagte, for det er egentlig der, hele Skaden ligger. Da der ikke er lagt Spor, og ikke en